

ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך
 וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם גהרים
 אל עיר גוזור ויברך הגמלים מזוץ לעיר אל באר
 המים לעת ערב לעת צאת השאבת ויאמר יהוה
 אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה
 חסד עם אדני אברהם: ¹³ הגה אנכי נצב על עין המים
 ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים: ¹⁴ והיה הנער
 אשר אמר אליה הטינא כדף ואשתה ואמרה
 שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך
 ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני ויהי
 הוא טרם כלה לדבר והגה רבקה יצאת אשר
 ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם
 וכדה על שכמה: ¹⁶ והנער טבת מראה מאד בתולה
 ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל:
¹⁷ וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמלאיני נא מעט מים
 מכדף: ¹⁸ ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על
 ידה ותשקהו: ¹⁹ ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך
 אשאב עד אם כלו לשות: ²⁰ ותמהר ותער כדה אל
 השקת ותרוץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לקל
 גמליו: ²¹ והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח
 יהוה דרכו אם לא: ²² ויהי כאשר כלו הגמלים
 לשתות ויקח האיש גזם זהב בקע משקלו ושני
 צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם: ²³ ויאמר בת
 מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין:
²⁴ ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה
 לנחור: ²⁵ ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו
 גם מקום ללון: ²⁶ ויקד האיש וישתחו ליהוה: ²⁷ ויאמר
 ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו
 ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי
 אדני: ²⁸ ותרוץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה:
²⁹ ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה
 אל העין: ³⁰ ויהי כראת את הגזם ואת הצמידים על
 ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר
 כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והגה עמד על
 הגמלים על העין: ³¹ ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד

ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך
 וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם גהרים
 אל עיר גוזור ויברך הגמלים מזוץ לעיר אל באר
 המים לעת ערב לעת צאת השאבת: ¹² ויאמר יהוה
 אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה
 חסד עם אדני אברהם: ¹³ הגה אנכי נצב על עין המים
 ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים: ¹⁴ והיה הנער
 אשר אמר אליה הטינא כדף ואשתה ואמרה
 שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך
 ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני: ¹⁵ ויהי
 הוא טרם כלה לדבר והגה רבקה יצאת אשר
 ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם
 וכדה על שכמה: ¹⁶ והנער טבת מראה מאד בתולה
 ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל:
¹⁷ וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמלאיני נא מעט מים
 מכדף: ¹⁸ ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על
 ידה ותשקהו: ¹⁹ ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך
 אשאב עד אם כלו לשות: ²⁰ ותמהר ותער כדה אל
 השקת ותרוץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לקל
 גמליו: ²¹ והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח
 יהוה דרכו אם לא: ²² ויהי כאשר כלו הגמלים
 לשתות ויקח האיש גזם זהב בקע משקלו ושני
 צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם: ²³ ויאמר בת
 מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין:
²⁴ ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה
 לנחור: ²⁵ ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו
 גם מקום ללון: ²⁶ ויקד האיש וישתחו ליהוה: ²⁷ ויאמר
 ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו
 ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי
 אדני: ²⁸ ותרוץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה:
²⁹ ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה
 אל העין: ³⁰ ויהי כראת את הגזם ואת הצמידים על
 ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר
 כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והגה עמד על
 הגמלים על העין: ³¹ ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד

בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: ³² ויבא האיש
 הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
 ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: ³³ וישם וישם
 לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי
 ויאמר דבר: ³⁴ ויאמר עבד אברהם אנכי: ³⁵ ויהוה ברוך
 את-אדני מאד ויגדל ויתן-לו צאן ובקר וכסף וזהב
 ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים: ³⁶ ותלד שרה אשת
 אדני בן לאדני אחרי וקנתה ויתן-לו את-כל-אשר-
 לו: ³⁷ וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות
 הכנעני אשר אנכי ישב בארצו: ³⁸ אם-לא אל-בית-
 אבי תלך ואל-משפחתי ולקחת אשה לבני: ³⁹ ואמר
 אל-אדני אלי לא-תלך האשה אחרי: ⁴⁰ ויאמר אלי
 יהוה אשר-התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך
 והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית
 אבי: ⁴¹ אז תנקה מאלתי כי תבוא אל-משפחתי ואם-
 לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: ⁴² ויבא היום אל-העין
 ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם-ישך-נא מצליח
 דרכי אשר אנכי הלך עליה: ⁴³ הנה אנכי נצב על-עין
 המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה
 השקיני-נא מעט-מים מכדך: ⁴⁴ ואמרה אלי גם-אתה
 שתה וגם לגמליך שאבב הוא האשה אשר-הכית
 יהוה לבן-אדני: ⁴⁵ אני טרם אכלה לדבר אל-לפי והנה
 רבקה יצאת וכדה על-שכמה ותרד העינה ותשאב
 ואמר אליה השקיני-נא: ⁴⁶ ותמהר ותורד כדה מעליה
 ותאמר שתה וגם-גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים
 השקתה: ⁴⁷ ואשאל אתה ואמר בת-מי את ותאמר בת-
 בתואל בן-נחור אשר ילדה-לו מלכה ואשם הנזם
 על-אפה והצמידים על-ידיה: ⁴⁸ ואקד ואשתחוה ליהוה
 ואברך את-יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני
 בדרך אמת לקחת את-בת-אחי אדני לבני: ⁴⁹ ועתה
 אם-ישכם עשים חסד ואמת את-אדני הגידו לי
 ואם-לא הגידו לי ואפנה על-ימין או על-שמאל:
וישם ⁵⁰ וישען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא
 נוכל דבר אליך רע או-טוב: ⁵¹ הנה-רבקה לפניך קח
 ולך ותהי אשה לבן-אדניך כאשר דבר יהוה: ⁵² ויהי
 כאשר שמע עבד אברהם את-דבריהם וישתחו
 ארצה ליהוה:

בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים ויבא האיש
 הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
 ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו וישם
 לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי
 ויאמר דבר ויאמר עבד אברהם אנכי ויהוה ברוך
 את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב
 ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים ותלד שרה אשת
 אדני בן לאדני אחרי וקנתה ויתן לו את כל אשר
 לו וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות
 הכנעני אשר אנכי ישב בארצו אם לא אל בית
 אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני ואמר
 אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי ויאמר אלי
 יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך
 והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית
 אבי אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם
 לא יתנו לך והיית נקי מאלתי ויבא היום אל העין
 ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח
 דרכי אשר אנכי הלך עליה הנה אנכי נצב על עין
 המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה
 השקיני נא מעט מים מכדך ואמרה אלי גם אתה
 שתה וגם לגמליך שאבב הוא האשה אשר הכיח
 יהוה לבן אדני אני טרם אכלה לדבר אל לפי והנה
 רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב
 ואמר אליה השקיני נא ותמהר ותורד כדה מעליה
 ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים
 השקתה ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת
 בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם
 על אפה והצמידים על ידיה ואקד ואשתחוה ליהוה
 ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני
 בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבני ועתה
 אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי
 ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל
 וישען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא
 נוכל דבר אליך רע או טוב הנה רבקה לפניך קח
 ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה ויהי
 כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו
 ארצה ליהוה